

[Kent Kirk]

drage nytte af de nye bestemmelser i Romtraktaten om beskyttelsen af det ydre miljø og arbejdsmiljøet. De nye bestemmelser, der følger af vedtagelsen af EF-pakken, giver os gode muligheder for nu ikke kun nationalt, men også på en fælles europæisk basis at styrke kampen mod forureningen.

Nogle af vore primære erhverv, herunder først og fremmest landbrug og fiskeri, er i disse år ude i alvorlige økonomiske vanskeligheder. De naturgivne forhold, overskudsproduktion af fødevarer og store miljøinvesteringer er alle faktorer, der virker negativt ind på udviklingen. Men det danske samfund kan ikke undvære disse erhverv, og de mange tusinder, der er beskæftiget her, har krav på, at den nødvendige tilpasning sker under politisk agtpågivenhed. Vi kommer næppe uden om en omlægning og en vis indskrænkning af produktionen inden for fiskeri- og landbrugserhvervene. Her bør der gives økonomisk hjælp som hjælp til selvhjælp med henblik på at få gennemført den nødvendige strukturtilpasning.

I EF er budgetpolitikken af helt indlysende grunde nøglen til virkeliggørelsen af en række vigtige Fællesskabsinitiativer. Det er afgørende, at der skabes enighed om finansiering af en fælles forsknings- og teknologipolitik og af forbedringer på miljøområdet.

Det er ligeledes nødvendigt, at der skaffes midler til at styrke indsatsen for at skabe større økonomisk og social balance i EF gennem regional- og socialpolitikken.

Omvendt må vi imidlertid gøre os klart, at løses budgetproblemerne én gang for alle, vil der hermed være skabt grundlag for adskillige vidtrækkende reformer, der alle vil kunne styrke Vesteuropa økonomisk, teknologisk og socialt.

Vi har grund til at glæde os over, at det nu er lykkedes for USA og Sovjetunionen at nå til principiel enighed om afskaffelse af alle atom-bærende mellemdistancevåben i og uden for Europa. Vi kan konstatere, at det var et held, at de øvrige NATO-lande ikke lod sig smitte af fodnotebacillen, som Danmark indførte i organisationen. Jeg siger ikke dette for at hovere – for vi har alle forsøgt at gøre verden fredeligere, men blot været uenige om midlerne – jeg konstaterer blot, at det var den vestlige fasthed, som nu synes at føre til et historisk gennembrud i nedrustningsforhandlingerne.

Men det er nu afgørende, at der kommer gang i forhandlingerne om konventionel nedrustning og afskaffelse af kemiske våben, og det er nødvendigt, at det hidtidige sammenhold i NATO ikke svækkes under disse vigtige forhandlinger. I sikkerhedspolitik er det alene pålidelighed og forudsigelighed, der gør verden sikker.

Med sit oplæg til den kommende forsvarsordning har den danske regering tilkendegivet, at den ikke ønsker, at Danmarks bidrag til sikring af freden og sikkerheden i vor del af verden bliver svækket. Derfor skal forhandlingerne om den kommende forsvarsordning ikke drukne i en diskussion om kroner og øre. Vi skal derimod fastholde den overordnede forsvars- og sikkerhedspolitiske målsætning.

Tillad mig her at minde om, at den norske statsminister, Gro Harlem Brundtland, under NATO-parlamentarikernes møde i Oslo for 2 uger siden på Norges vegne understregede behovet for en forbedring af Vesteuropas konventionelle forsvar og fortsatte forhandlinger om nuklear og konventionel nedrustning som en forudsætning for skabelse af militær balance mellem Øst- og Vesteuropa.

Til de centrale spørgsmål i Danmarks udenrigspolitik hører imidlertid ikke kun Øst-Vestforholdet, men også forholdet mellem Nord og Syd. Nord-Syd-problemet er ikke blevet mindre i de sidste ti år, snarere tværtimod. Mellemøsten er til stadighed et urocenter, der må tages alvorligt. Vi må støtte de konstruktive fredsskabende initiativer, hvorom der kan skabes enighed i De Forenede Nationer.

Afrika kan blive et urocenter på grund af den fortsatte fattigdom, der er i relativ stigning som følge af såvel dårlige handelsvilkår som dårlige indre styringsforhold til skade for deres landbrug. Vi må medvirke til udviklingen af den tredje verden uden at ødelægge miljøet, for det ville kun påføre ulandenes økonomi og deres traditionelle kulturformer uoprettelig skade.

Det er ikke vores opgave at gøre verden til et spejlbillede af os selv. Vi skal derimod bidrage konstruktivt til de forhandlinger, som finder sted i de forskellige internationale fora med henblik på at fremme en ny økonomisk verdensorden og arbejdsdeling, ligesom vi fortrinsvis skal hjælpe de fattigste lande. Derfor ser vi med optimisme på den ny erkendelse og